

Marina Kuzman

Zdravlje za svaki dan

ISBN: 978-953-176-396-7

Knjiga ZDRAVLJE ZA SVAKI DAN u izdanju Medicinske naklade već po samom naslovu otkriva da se radi o opsežnu medicinskom stručnom djelu koje je pokrilo sva područja medicine. Sve su teme obrađene na jednostavan i razumljiv način, ali istodobno, medicinski precizno, stručno i znanstveno utemeljeno.

Knjiga se obraća čitatelju, medicinskom znatiželjniku, u obliku jednostavno postavljenih pitanja o bolestima i bolesnim stanjima, a zatim odgovara jednostavnim, stručnim riječima liječnika znalca koji se svakodnevno susreće u svom poslu s tim problemima.

Podijeljena je u četrdeset i jedno poglavlje, počevši s pitanjima o bolestima djece u novorođenačkoj dobi, zatim o dječjim zaraznim te ostalim bolestima učestalim u toj dobi. Slijede pitanja navike i odgoja djece predškolske dobi, sistematski pregledi kod upisa u školu, kao i tijekom hirovitog vremena odrastanja do adolescencije. Također se obrađuju neizbježna pitanja ovisnosti o alkoholu, duhanu i drogi.

Slijede pitanja zasebno posvećena ženskom i muškom zdravlju te obiteljske teme.

Nezaobilazne bolesti koje se javljaju tijekom godine, bez obzira na to radi li se o zaraznim, crijevnim ili respiratornim bolestima, trovanju hranom i gljivama, prehladi ili gripolji, gripi i upali pluća, kronične bolesti bronha i pluća, sljedeće su obrađene teme. Nisu zaboravljena ni pitanja o bolestima koje se prenose sa životinja na čovjeka – antropozoonozama.

Nakon toga, obrađene su teme pojedinih organskih sustava: probavnog, mokraćnog, mišićno-koštanog, kardiovaskularnog, živčanog, vidnog, slušnog, psihičkog, kao i spol-

no prenosive bolesti. Postavlja se dijagnostika i simptomatologija tih bolesti, zatim načini liječenja te obvezne preventivne mjere.

Može se reći da knjiga obuhvaća sva važna poglavlja o zdravlju pojedinca i populacije. Stručno i, istodobno, jednostavno pisana, u prvom je redu namijenjena čitateljima koji se brinu za vlastito zdravlje, ali i liječnicima koji se u svakodnevnoj praksi susreću s tim problemima može biti od koristi.

Vlatko Perčin

Udostoj me sjene Tvoje

ISBN 978-953-55125-0-9

Nesvjesno, bez posebne namjere, dugi sam niz godina pisao svoje "ispovijedi" ili "molitve" u obliku pjesama. Mnoge sam uništio da ih ne bi tko god pročitao, no dosta ih je ostalo. Tko sam pročitajte u mojim pjesmama, u njima sam potpuno gol, jer to su moje ispovijedi.

Vlatko Perčin

Želeći predstaviti rad pojedinih svojih članova, članovi Hrvatskoga katoličkoga liječničkog društva (HKLD) osmislili su biblioteku *SIGNA CORDIS* (Znakovi srca) koja u svom prvom izdanju predstavlja knjigu Vlatka Perčina, dr. med. *UDOSTOJ ME SJENE TVOJE*.

Članovi HKLD-a zahvalni su Bogu što u svojim redovima imaju kolegu dr. Vlatka Perčina koji je cijeli svoj život posvetio obitelji, prijateljima, bolesnicima i suradnicima. On je u ovim (ne)vremenima svojim djelom pokazao kako se može biti čovjek. Njegovo je djelovanje obilježilo rad HKLD-a, ali i utisnulo prvi trag u tek osnovanu biblioteku *SIGNA CORDIS*.

Vjerujem da kolegi Vlatku Perčinu nije bila prvotna namjera biti pjesnikom. On je, kako je i sam jednom rekao, dugi niz godina svoje molitve oblačio u pjesme čime je postao pjesnikom molitve. Pokazao nam je primjer kako treba moliti, misliti na Boga, obraćati Mu se ne samo u potrebi već i u trenucima kad ne mislimo da nam On treba. Nesebični doktor i pjesnik ispisao je svoje recepte za molitve srca. I ne samo to! Darovao nam je molitvena zrnca u stihovima objavljenima u biblioteci *SIGNA CORDIS*.

Rok Čivljak

Uzeti ne samo u ruke nego u srce darovanu riječ, uobličenu u zbirku pjesama, znači ponovo oživiti osjećaje unutrašnjeg svijeta. Znači susresti se s čovjekom, s osobom u dubini njegove radosti i boli, na obali vlastitog mora duše, očiju uprtih u obzorja što misli odnose izvan granica prostora i vremena. Susresti nekoga s kim se možda u životu nisam upoznao, a koji je postao prijatelj, s imenom i srcem.

Taj se susret zbilo u osam koraka, od kojih su neki postaje križnog puta, a drugi tek malena, ali dragocjena zastajkivanja, ne da se zaostane, nego da se osokoli za dalek put. No, da se ne zaboravi, svaka od tih postaja obilježena je križem. Nije stoga bezrazložno da prva nosi naslov *Pod križem*. Nije nimalo čudno da je u njoj prvi upit upravljen onomu koji je i za nas križ uzeo (*Pod križem*).

Te riječi nisu samo napisani stihovi. To su riječi iz usta Šimuna Cirenca, negdje pri kraju njegova života, kad se već sve dogodilo, kad se ponajprije ostvarila ona sloboda iznutra, kojoj je svjedok starica Marta (*Marta*). Pogled na jednostavnu blagost iscrpljene starice otkriva da je sloboda već tu, da je nalazimo kroz tegobne i tjeskobne trenutke opće i osobne povijesti. Stoga je razumljivo da mnoge od ovih pjesama nose tragove Domovinskog rata (*Put do slobode*).

Drugu postaju naslovljenu *Udostoj me sjene Tvoje* mogli bismo nasloviti i pitanjem: “*Oh, kakav bi život bio / Kad bi se ljubav zvao*” (*Da sam te slijedio*). I odmah pjesnik odgovara – da, bio bi to križ, ali obasjan Petrovim riječima: *Gospode. “Ti znaš sve. Ti znaš da te ja ljubim (Pod križem). Svjestan da Kad ne bih u Tebi živio / bez života ja bih bio” (Kad ne bih imao Tebe)*, radostan je što na putu života nije sam i što ga prate ruke svetih pratitelja, Bokelja Leopolda Bogdana Mandića i Ane Marije Marović, pod plaštem Gospe od Škrpjela. Kao da se, kroz stihove, čuju tihe stope svetoga trenutka, u jednoj od najdojmljivijih pjesama (*Kad sam ono skoknuo k Tebi*).

Neminovna je, na svakom putu, i treća postaja progonstva. Nigdje kao u tom dijelu nije tako naglašena osjećajnost duše koja trpi, po riječima svetog Bernarda, “progonstvo u ovoj suznoj dolini”. Pogled na ostavljenu Boku, na sažgane Konavle, na očigled tragedije Vukovara, doseže vrhunac zazivom što ga je možda izgovorio i koji sveti hrvatski mučenik: “*Gasim se. / I još Ti šapćem / - Budi uz nas! // Nek krvnik zaciči / - Uistinu, ovo bjehu djeca Božja - / Isuse, Bože moj, zagrli nas!*” (*Žalosna je duša naša do smrti - Hrvatskoj, Tivat 25. studenoga 1991.*). U danima pakla nema proklinjanja, nego vapaj i molitva (usp. pjesme *Na pragu Dubrovnika; Kroz Čilipe*).

Slijede dva koraka puna beskrajnog pouzdanja. Četvrti, *Fiat voluntas tua*, suočava nas s boli duše i tijela, s teškim i trnovitim bremenom starosti i bolesti, ali i s rukama koje su radom i trudom ostvarivale volju Božju, te se nadaju mirnom spokoju. Peti je korak sav *Molitva*, anđelima i

svecima, i ponajprije samom Isusu (*Ti si me nosio*).

Posve je razumljivo da među ovim koracima ne može nedostajati i šesti, *Razmišljam*. Nije to kaleidoskop boja ni ogledalo svijeta, nego zaustavljanje u tišini pred otajstvom života, u jaslicama, na križnom putu i u bijeloj hostiji. Razmišljanje je to koje doseže granice posve jednostavnog a tako dubokog mističnog iskustva, neupitno potvrđene prisutnosti Vječnosti. Razmišljanje je to koje spontano dovedo do prošnje (*Ne mijenjaj me više*).

Sedmi je korak samo naizgled unatrag, a zapravo unaprijed, u djetinjstvo. Isus reče: “Ako ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko!” (Mt 18,3). Dakle, valja postati dijete, a za to se hoće truda. Za to se hoće povratka osjećajima probuđenog srca, pod maslinama na livadi djetinjstva, ili pak na brdu – na snijegu (*Na brdu – na snijegu*).

A osmi korak, *Sjećanja*, pripada najdubljoj intimi samog pjesnika. Pripada imenima dragih osoba s kojima i za koje živi, s kojima je dijelio i dijeli život, pa makar to bili i mali *Bacači diskova* (pa čak i *Cvrčci*). Sjećanje je, veli veliki papa Ivan Pavao II., oslonac identiteta. Ti stihovi napisani su, također, za sjećanje i na dar. Vlastito sjećanje i dar, ali ne samom sebi, nego onima kojima pjesnik pripada i koji pripadaju njemu.

I što na kraju reći? Hrabrost vjere koja se osjeća na pragu onostranosti posložila je u stihove osjećaj vlastite sićušnosti i nedostatnosti te Božje veličine i dara života, u samo jednu, ali najveću i najljepšu riječ: Ljubav. Onu ljubav koja nam se očitovala na čudesan i tako neshvatljiv način na križnom putu, ali koja je svijet obradovala zrom jedine istinske nade, nade uskrsnuća. Onaj koji je Ljubav, očit je cilj pjesnikovih konačnih nada (*Noću kad umoran zatvorim oči*). Neka mu bude i radosna nagrada što nas je obdario ovim svjedočanstvom djetinje iskrenosti, osvjedočene dobrote i radosne ljubavi.

Ante Mateljan

tradicija
kvaliteta
pouzdanost

PLIVA je postavila dijelom Grupe Barr danas među vodećim generičkim farmaceutskim kompanijama u svijetu čiji je temeljni cilj poboljšati kvalitetu života i zaštitu zdravlja visokokvalitetnim i svakome dostupnim lijekovima. Snaga nove kompanije leži u bogatstvu različitosti, visokostručnim zaposlenicima i našoj predanosti da osiguramo visokokvalitetne proizvode koji su rezultat vrhunske tehnologije i znanstvenih dostignuća, troškovno konkurentne proizvodnje te stalne brige o korisnicima. PLIVA razvija, proizvodi i prodaje gotove oblike generičkih lijekova i aktivne farmaceutske supstancije, a njezin portfelj obuhvaća generičke lijekove i generičke lijekove s dodanom vrijednošću, biogenerike i citostatike.

REZULTATI ISKUSTVA, NAJBOLJE PRAKSE, ZNANJA I INOVATIVNOSTI

www.pliva.hr

Zajedno prema zdravlju

 PLIVA

Članica Barr grupe